

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/251/2015
Identifikačné číslo spisu:	1015200669
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1015200669.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: N. (korešpondenčná adresa: F.), proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, Staromestská 6, 814 40 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j.: OU-BA-OVVS2-2014/041042, Pr-1164/2014 Za.P12 zo 16. mája 2014, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/105/2015-61 z 30. októbra 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/105/2015-61 z 30. októbra 2015 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č.k. 6S/105/2015-61 z 30. októbra 2015 Krajský súd v Bratislave podľa § 250d ods. 3 a 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie z dôvodu, že ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolávajúci sa na ustanovenie § 244 ods. 1 a 3 OSP uviedol, že žalobca v správnom konaní ani v žalobe žiadnym spôsobom neuviedol, akým konkrétnym spôsobom boli porušené jeho subjektívne práva, uviedol len, že po vydaní záznamu o odložení veci vyšli najavo nové skutočnosti, na základe čoho krajský súd dospel k záveru, že žalobca svojou žalobou nenapadol rozhodnutie, ktorým došlo k založeniu, zmene alebo zrušeniu jeho subjektívnych práv. Dodal, že záznam o odložení veci žiadnym spôsobom nezmenil, nezaložil ani nezrušil žiadne existujúce právo žalobcu v danej veci. Konanie ukončené týmto spôsobom nebolo začaté na podnet žalobcu a preto nedošlo ani k porušeniu práva disponovať s vlastným návrhom alebo žiadosťou predloženým správnomu orgánu.

Zároveň konštatoval, že žalobca podal žalobu po uplynutí lehoty stanovenej v ustanovení § 250b ods. 1 OSP, keďže v danom prípade žalobca obdržal žalobou napadnutý záznam o odložení veci 16.10.2014 a žaloba bola osobne podaná na súd 22.04.2015, teda po uplynutí lehoty na podanie žaloby, ktorá uplynula v zmysle citovaného ustanovenia 16.12.2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s ustanovením § 246c OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie v lehote stanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250l ods. 2 OSP) z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ OSP, nesúhlasiac s právnym názorom krajského súdu v plnom rozsahu žiadal, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vyhovel jeho petitu.

V dôvodoch svojho odvolania namietal, že krajský súd nezobral do úvahy žiadne objektívne skutočnosti uvedené v žalobe z 22. apríla 2015 a nebolo objektívne zhodnotené, že žalobcovi boli upreté ústavné práva na spravodlivé ukončenie sporu sp.zn. 4T/119/2011 zo 14. novembra 2012. Vo veci sp.zn. 4T/119/2011 došlo k strate spisu a po zrekonštruovaní spisu tento bol zaslaný na Obvodný úrad Bratislava po zákonom stanovenej lehote, preto žalovaný Obvodný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy ako vecne a miestne príslušný správny orgán podľa § 4 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. rozhodol a vo svojom rozhodnutí vydal záznam o odložení veci sp.zn. OU-BA-OVVS2-2014/041042, Pr-1164/2014 Za.P12 zo 16. mája 2015, pretože zodpovednosť za priestupok zanikla. Uvedenou skutočnosťou bol žalobca poškodený treťou osobou, nakoľko nezapríčinil nedoručenie spisu sp.zn. 4T/119/2011 v zákonnej lehote, čím mu boli upreté občianske práva.

Na základe uvedených skutočností žiadal súd, aby zrušil záznam o odložení veci sp.zn. OU-BA-OVVS2-2014/041042, Pr-1164/2014 Za.P12 zo 16. mája 2015 a nariadil žalovanému správneho orgánu prejsť priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa požiadavky uznesenia č.k. 4T/119/2011 zo 14. novembra 2012.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo doručené 3. decembra 2015 písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškание lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Najvyšší súd zo spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis, zistil, že žalobca sa žalobou podanou osobne na súd 22. apríla 2015 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVVS2-2014/041042 Pr-1164/2014 Za.P12 zo 16. mája 2014, ktorým žalovaný podľa § 66 ods. 2 písm. e/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov odložil vec podozrenia z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, ktorého

sa mal dopustiť žalobca tak, že od presne nezisteného času až do 20. januára 2011 v N., v spoločnom byte psychicky a fyzicky mal týrať manželku M. Z. tak, že jej mal vulgárne nadávať, vyhrážať sa jej a jej rodine zabitím, fyzicky ju napádať, udierať rukami po tvári, hlave a tele, hádzať po nej rôzne predmety, ako hrnce, rádio, fotelku, pričom toto jeho konanie malo trvať s prestávkami posledných cca 12 rokov vo frekvenciách raz za 2 alebo 3 mesiace a malo sa vystupňovať od novembra 2010, kedy M. Z. podala žiadosť o rozvod, pretože zodpovednosť za priestupok dňa 20. januára 2013 zanikla.

Z administratívneho spisu najvyššiemu súdu vyplynulo, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo č. OU-BA-OVVS2-2014/041042 Pr-1164/2014 Za.P12 zo 16. mája 2014 bolo žalobcovi na vlastnú žiadosť doručené 16. októbra 2014,

Vzhľadom na uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 OSP), pretože žalobca podal žalobu na súd oneskorene. Posledný deň lehoty na podanie žaloby bol deň 16.12.2014 a žaloba bola podaná osobne na súd 22.04.2015.

Podľa § 250b ods. 1 veta druhá OSP zmeškanie lehoty na podanie žaloby nemožno odpustiť. Vzhľadom na to, že ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, bráni tomu, aby súd mohol vo veci konať a vydať rozhodnutie vo veci samej.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu nemajú nijaký vplyv na vecnú správnosť zastavenia konania krajským súdom pre zmeškanie dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby. Žalobca v odvolaní uplatnil všetky dôvody odvolania, pričom z obsahu odvolania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktorými by mohla byť spochybnená vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie o zastavení konania pre zmeškanie lehoty na podanie žaloby a preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/105/2015-61 z 30. októbra 2015 podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaným v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.